

maa foretages væsentlige Forandringer i den nugældende Lov om Ejendomsskyld. Hvad disse Ændringer skal gaa ud paa, er allerede omtalt af det ærede Medlem fra Æbeltoft, til hvis Udtalelser jeg i det store og hele kan slutte mig. Ganske særlig maa jeg pointere, at naar man fastsætter Ejendomsværdien under den nuværende Højkonjunktur, er det en nødvendig Betingelse, at man foretager de Vurderinger, som fremtidig skal finde Sted, med kortere Mellemrum, end det hidtil har været Tilfældet, og ingenlunde sjældnere end hvert 5te Aar, idet man ellers risikerer at faa de nuværende høje Priser lagt til Grund for Skatten i en saa lang Periode, at Priserne inden dens Udløb er dalede betydeligt.

Jeg skal gøre opmærksom paa et enkelt Punkt, som ikke er blevet berørt i de Ønsker om Forandring i Ejendomsskyldloven, som er fremsatte. Det er et Punkt, der tilsyneladende ikke spiller nogen større Rolle, men som jeg ikke desmindre tillægger Betydning. Jeg tillader mig at gøre den højtærede Finansminister opmærksom paa Bestemmelsen i Ejendomsskyldlovens § 13 om det Vederlag, der ydes Vurderingsmændene. Efter denne Bestemmelse skal Vurderingsmænd i Landdistrikterne have 4 Kr. for en Dags Arbejde, anvendt til Besøg paa de Ejendomme, der skal vurderes. Skattedepartementet har derefter fastsat, at Vurderingsmændene ikke maa faa Dagpenge for de mange Dage, de absolut skal bruge ved Omvurdering, Nummerering, Udsendelse af Skemaer til de paagældende Ejendomsbesiddere o. s. v., o. s. v. Skønt jeg ikke er nogen større Tilhænger af at gøre de Bestillinger, som opstaar som Følge af Love af denne Art, særlig vellønnede, tror jeg dog, at denne Bestemmelse virker uheldigt, fordi der ganske sikkert findes mange, som paa Grund af den overordentlig lave Betaling ikke ønsker at deltage i Arbejdet; jeg ved bestemte Eksempler paa, at Vurderingsmænd netop for at undgaa at arbejde med under den Hovedvurdering, som nu forestaar, har nedlagt deres Hverv, og jeg kan ikke tænke mig, at Grunden skulde være nogen anden end den, at de ikke kan være tjente med den Betaling, der er fastsat i Ejendomsskyldlovens § 13. De nuværende Vurderingsmænd er gennemgaaende dygtige Landmænd og Haandværksmestre, og det vilde efter min Mening være overordentlig uheldigt, hvis disse i større Omfang skulde nedlægge deres Hverv, hvad jeg er bange for vil blive Tilfældet. Jeg tror, at det

vilde være af stor Betydning, hvis den højtærede Finansminister drog ogsaa denne Side af Sagen ind under de Overvejelser, som jeg antager vil finde Sted, naar Lovforslaget kommer i Udvalg.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme.

Jacob Christensen: Efter den udførlige Omtale, dette Lovforslag har faaet, skal jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger. Der er navnlig et Spørgsmaal, som jeg gerne vilde have Lov til at opholde mig lidt ved, nemlig Spørgsmaalet om Fradragsbestemmelserne. Jeg forstaar ikke rigtig, at den højtærede Finansminister ikke har medtaget Fradragsreglerne i det foreliggende Lovforslag. Der er under Diskussionen i Dag gentagne Gange blevet antydnet, at hele dette Spørgsmaal om Ejendomsskatter har været gjort til Genstand for Behandling af den af Regeringen i sin Tid nedsatte Skattekommission, og da denne Kommission netop i Dag har endt sit Arbejde — jeg siger det ikke for at prale af, at den er blevet færdig efter over 3½ Aars Arbejde; det kan jo ikke siges, at der har været udfoldet noget ualmindeligt Hastværk —, da denne Skattekommission som sagt i Dag har endt sit Arbejde, og dens Betænkning saaledes er et offentligt Aktstykke, skal jeg tillade mig at oplæse det Afsnit, som i særlig Grad omhandler dette Spørgsmaal; jeg haaber, den højtærede Formand tillader, at jeg oplæser disse faa Linier: „Med Hensyn til de kommunale Ejendomsskatter indstiller den samlede Kommission, at der indføres hyppigere Omvurdering til Ejendomsskyld f. Eks. hvert 5te Aar, og at de halvvaarlige Nyvurderinger indskrænkes til helaarlige, at der for samtlige bebyggede særskilt matrikulerede Ejendomme gøres det samme nærmere bestemte Fradrag, hvorhos det henstilles, at det tages under Overvejelse, hvorvidt et tilsvarende Princip kan bringes til Anvendelse til Aflysning af de nugældende Regler om Skattefritagelse for Beboelseshuse med smaa Lejligheder, saaledes at der foretages Fradrag for hvert enkelt Beboelseshus, at der i Forbindelse med Ejendomsskyldvurderingen foretages en særskilt Ansættelse af Jordens Værdi“. Ærede Medlemmer vil heraf se, at det foreliggende Lovforslag for saa vidt er i Overensstemmelse med Kommissionens enstemmige Udtalelse dette Spørgsmaal vedrørende; men Kommissionens Indstilling gaar dog langt videre end den højtærede Finansministers Forslag og nærmest i den samme Retning, i hvilken de Udtalelser, der er faldne her i Dag saavel fra det ærede